

Pamiętka dla rodzin polskich. Cz. 2 : krótkie wiadomości biograficzne o straconych na rusztowaniach, rozstrzelanych, poległych na polu boju oraz zmarłych w więzieniach, na tułactwie i na wygnaniu syberyjskiem od roku 1861 - 1866

Strona
158/405

Nowolecki Aleksander

W 32 roku życia swego ożenił się z Józefą Regulską lecz nie długo używał szczęścia domowego, bo gdy powstanie wybuchło czuł się być obowiązkami Polaka powołany do walki za sprawę ojczyzny i w r. 1863 stanął w szeregach powstańczych, darowawszy wpierr grunta włościanom swej wioski. Brał czynny udział w wielu potyczkach; w ostatniej podobno bił się pod Salichą i za odznaczenie się posunięty został na stopień majora.

Po upadku powstania schronił się za granicę, i ciężką pracą zarabiał na kawałek chleba; stęskniony za krajem przybył do Galicji 1865 r. w Grudniu, gdzie przyjmował różne obowiązki, które mu zapewniały utrzymanie. Już od początku 1867 r. zwolna zapadał na wodną puchlinę; ona go też w Sierpniu rzuciła o łożo, z którego się już nigdy nie podniósł. Umieszczony w Szpitalu we Lwowie, zostawał pod troskliwą i szczególną opieką Sióstr miłosierdzia. W dniu 7 Października t. r. oddał ducha Bogu. Pochowany na cmentarzu miejscowym. (Obszerniej podaje Gaz. Narodowa m. Październ. r. 1867.)

Macieliński Leon, ranny w bitwie pomiędzy Rudką a Solą, d. 21 Marca 1863 roku mając lat 20; zmarł i pochowany w Ulanowie.

Macioszek Józef, rodem z Wionie w Sandomierskiem w wieku lat 20; żołnierz szeregów powstańczych; internowany w jednej z twierdz Austriackich w 1864 zapisał się na listę ochotników meksykańskich i d. 23 Listopada 1865 r. w czasie bitwy zginął. Akt zejścia przesłany Prokuratorowi królewskiemu w Radomiu.

Mader — urzędnik z Miechowa poległ w bitwie pod Igołomią mając lat 24.

Madurski Antoni z Tarnowa ciężko ranny w jednej z potyczek, wzięty do niewoli zmarł w Szpitalu w Stobnicy 1863 r. (Cz. Nr. 201).

Madziar — emigrant z 1848 roku; służył w oddziale Duchńskiego jako podoficer, a podług innych jako kapitan i instruktor oddziału; poległ w bitwie pod Waliłami w powiecie Białostockim dnia 28 Kwietnia 1863 r. mając lat 42.

Magnuski — wieku lat 50. b. oficer z 2go pułku ułanów b. wojsk polskich 1831 r. emigrant zdaje się z ostatniego powstania, dostawszy się do Ameryki w kolonii Illinois głodem i nędzą przyciśniony odebrał sobie życie 1865 r.

